

DE ZOETE INVAL, EEN BITTERE PIL

Blijspel in drie bedrijven

door

WIM HALVE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZOETE INVAL, EEN BITTERE PIL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WIM HALVE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hans de Bruin - Een vrijgezel met een groot huis.

Albert Snoek - Zijn getrouwde vriend met huwelijksproblemen.

Karin Snoek - De schijnbaar jaloeerse vrouw van Albert.

Tante Nel - Tante van Hans.

Oom Piet - Oom van Hans

Gerda - Hun dochter, nicht van Hans. Studente.

Paul van Laar - Student, vriend van Gerda.

Ineke de Groot - Studente, vriendin van Gerda

Sandra de Bruin - Dochter van Hans' oudste broer

DECOR:

Een ruime kamer, goed gemeubileerd met een bank, een eethoek, kast of dressoir, etc; er is ook een telefoon. Verder naar eigen inzicht. Het moet echter een nette en gezellige kamer voorstellen. Links is een deur naar de gang en buitendeur, rechts naar keuken en overige kamers. Op het achterplan is een groot raam of openslaande deuren met uitzicht op een tuin.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is Hans bezig met stofzuigen, hij draagt een (mannen) schort. Na een korte tijd stopt hij met stofzuigen en gaat met de stofzuiger rechts af. Als hij terugkomt controleert hij de kamer, schikt de bloemen een beetje, pakt een vuil kopje van tafel en gaat weer rechts af. Hij is vrolijk en neuriet of fluit naar hartelust. Het toneel is even leeg. Dan wordt er gebeld, dat wordt enkele malen herhaald.

Hans: *(op van rechts, zijn handen drogend aan zijn schort)* Ja, ja ik kom al. *(Gaat links af, even later komt hij terug met Albert, hij heeft twee koffers bij zich. Hans stomverbaasd)* Wat kom jij nou hier doen?

Albert: *(Zet zijn koffers neer)* Hans, ik kom je een tijdje gezelschap houden. Jij woont in je eentje in dat grote huis: dus dacht ik; “kom, ik zal m’n grote vriend eens een bezoek brengen” Hoe vind je dat?

Hans: Hoe ik dat vind? Ik weet het niet, ik bedoel, ik voel me niet eenzaam of zo. Hoe kom je op het idee, en eh waar is Karin?

Albert: *(Zoekend naar een goed antwoord)* O, Karin is eh, is eh, Karin had geen zin.

Hans: Karin had geen zin? En jij komt met twee koffers op visite. Daar geloof ik geen donder van, er is vast meer aan de hand.

Albert: *(Beslist)* Nee er is niets aan de hand, *(Hans kijkt hem ongelovig aan)* Nou ja, een kleinigheid.

Hans: Wat voor kleinigheid?

Albert: *(Aarzelt even)* Ik heb ruzie met Karin. We gaan uit elkaar.

Hans: *(Stomverbaasd)* Uit elkaar? Jij en Karin uit elkaar?

Albert: *(Doet stoer en onverschillig)* Ja, wat denkt dat jaloerse krenge eigenlijk? Dat ik haar nodig heb? Mooi niet! Voor haar tien anderen!

Hans: Tien anderen? Zo, je hebt nogal wat zelfvertrouwen. Het is te hopen voor je dat er bij die tien een bij zit die net zo lief is als Karin.

Albert: *(Smalend)* Ha, net zo lief als Karin. Ik hoop dat er geen een bij zit wat net zo’n krenge is zoals Karin.

Hans: Er moet nogal wat gebeurd zijn als je zo over Karin praat.

Albert: Eigenlijk is er niks gebeurd. *(Dan aarzelend)* Nou ja, ik zat een beetje te flirten met een zakenrelatie.

Hans: Flirten met een zakenrelatie, ja, ja. Sinds wanneer heb jij vrouwelijke zakenrelaties?

Albert: Het was eigenlijk de secretaresse van een zakenrelatie, ze kwam even een order brengen in opdracht van haar baas.

Hans: *(Scherp)* En jij hebt je kantoor aan huis en dacht bij jezelf, de

slaapkamer is niet ver van m'n kantoor verwijderd, dus vooruit met de geit.

Albert: Ben jij nou bedonderd, je denkt toch niet dat ik met haar naar bed ben geweest. Ik eh, ik heb gewoon een beetje zitten flirten, zomaar voor de grap. Ik wou weten of ik nog die charme van vroeger had. En zij bleek er van gediend te zijn. En net toen ze wat aanhalig werd, kwam Karin binnen. Je begrijpt het zeker wel. Meteen een huis met ruzie, schelden en schreeuwen. Ik heb direct mijn koffers gepakt en ben weg- gegaan. Ik dacht, jij hebt hier ruimte zat. Jij laat een ouwe vriend niet voor de deur staan.

Hans: Nou, nee dat gaat niet, Albert, ik, eh ik heb geen ruimte zat.

Albert: Onzin, je hebt kamers genoeg. Ik neem wel dat kamertje links in de gang. Ik weet de weg, ik heb daar al vaker geslapen. En maak je geen zorgen, van mij zul je geen last hebben, je weet straks niet eens dat ik hier in huis ben.

Hans: Dat kamertje is op het ogenblik niet beschikbaar. Er staat rommel in.

Albert: Rommel? Wat voor rommel?

Hans: Gewoon, rommel. Wat dozen met spullen en een kastje.

Albert: Er staat toch nog wel een bed?

Hans: Ja, een bed staat er nog wel. *(Dan haastig)* Maar eh, dat is niet opgemaakt.

Albert: Dat geeft niet. Ik maak het zelf wel op. En ik beloof je dat ik altijd m'n eigen bed op zal maken. En misschien zorg ik wel voor een lekker kopje koffie als je van je werk thuiskomt. Als ik het niet te druk heb met m'n werk.

Hans: *(Verbaasd)* Met je werk? Wil je hier ook je werk gaan doen? Wil je hier ook je kantoor vestigen? Dat gaat niet, dat wil ik niet. Ik wil al die drukte niet. Ik heb daar geen ruimte voor en eh, ik heb daar geen vergunning voor.

Albert: Ruimte genoeg, en een vergunning heb je niet nodig. Heb toch niet zoveel bezwaren, je zult zien dat we het gezellig krijgen samen, jij en ik.

Hans: *(Protesterend)* Ik wil geen bedrijf in mijn huis, al die vreemde klanten van jou over de vloer. Ik wil het niet.

Albert: *(Wijst alle bezwaren van de hand)* Onzin, al mijn klanten zijn fatsoenlijke zakenmensen. En bovendien doe ik de meeste zaken telefonisch.

Hans: Ik heb toch liever dat je Karin opbelt en zegt dat het je spijt, een mooie bos rozen voor haar koopt, haar een flinke zoen geeft en daarna je zaken weer op je eigen kantoor afhandelt.

Albert: *(verontwaardigd)* Karin opbellen om te zeggen dat het me spijt?

Waar zie je me voor aan. Geen denken aan. Al zou ze hier komen om me te smeken om terug te komen dan zou ik nog niet met haar meegaan.

Hans: Hoe krijg je het in je kop om bij Karin weg te gaan, zij is de liefste vrouw die jij je wensen kan.

Albert: De liefste vrouw? Is het soms de liefste vrouw die jij je wensen kan?

Hans: Nou ja, ik eh, ik mag haar graag, dat weet je. En ik hoop ooit nog eens een vrouw te ontmoeten die net zo lief is als Karin.

Albert: Aha, daar komt de aap uit de mouw. Heimelijk een beetje verliefd op Karin.

Hans: Nou overdrijf je, ik zei dat ik haar graag mag, en ik zou het geen straf vinden als ik kennis zou maken met een vrouw zoals zij. *(Bestraffend)* Als zij er niet was geweest, had je niet eens een eigen zaak gehad.

Albert: Die eigen zaak was er toch wel gekomen. Thuis of hier, dat maakt niet uit. Ik kan overal zaken doen.

Hans: Overal maar niet hier. Zoek maar een ander adres voor je kantoor, het liefst bij Karin.

Albert: Ach man doe niet zo moeilijk, dat kantoor stelt niks voor. Daar heb ik heel weinig ruimte voor nodig, en zo af en toe de telefoon. *(Er wordt gebeld)*

Hans: *(Verbaasd)* Er wordt gebeld. Wie zou dat nou weer zijn? Ik hoop Karin om je terug te slepen naar je eigen huis.

Albert: Mooi niet, die weet niet dat ik hier ben. Ga jij maar even opendoen, dan breng ik m'n koffers even naar dat kamertje. *(Pakt zijn koffers en gaat naar rechts)* En als het Karin toevallig wel is dan ben ik er niet en ik ben hier ook nooit geweest. En doe dat gekke schort af, je weet nooit wie er voor de deur staat. *(Hans twijfelt of hij Albert tegen zal houden of dat hij eerst open zal gaan doen. Albert rechts af. Hans zuchtend links af)*

Hans: *(Op van links gevolgd door tante Nel en Gerda)* Tante Nel. Wat een verrassing. Wat komt u hier doen?

Tante Nel: *(Zij is een zeer ouderwets geklede norse vrouw, ook Gerda is zeer stijf en ouderwets gekleed, beiden zonder make up of ook maar enig spoor van de moderne tijd. Gerda heeft een koffer bij zich)* Wat komt tante Nel nou hier doen? *(Wijzend op Gerda)* Zie je haar daar? Dat is je nicht Gerda. Ken je haar nog?

Hans: Ja natuurlijk ken ik haar, ze is ouder geworden.

Tante Nel: Jullie hebben vroeger nog samen gespeeld, toen je nog een broekie was. En nu? Nu is ze studente. Ja, ze studeert hier in de stad. Woont op kamers bij andere studenten. Maar dat gaat niet

goed, als je ziet hoe die meisjes er bij lopen, je schrikt je dood. Ik wil niet dat mijn dochter daar blijft wonen. Dus dacht ik: ik ga eens met neef Hans praten. Die heeft het ouderlijk huis nu voor zich alleen nu m'n broer en schoonzus overleden zijn, dus heeft hij vast wel een kamer over.

Hans: (*Verbaasd*) Ook een kamer?

Tante Nel: Ja, waar kan je een meisje zoals Gerda beter laten wonen dan bij eigen familie. (*Tot Gerda*) Ken jij Hans nog?

Gerda: Ja, mama.

Tante Nel: Zeg je neef eens netjes gedag.

Gerda: (*Onderdanig*) Ja, mama. (*Geeft Hans een hand*)

Tante Nel: Zo, dat is geregeld, Gerda komt een tijdje bij jou wonen. Hier is ze veiliger dan in dat studentenhuis. En nou zou ik wel een kopje koffie lusten.

Hans: (*Totaal verbijsterd*) Koffie? Ik ga het meteen zetten, tante. (*Snel rechts af*)

Tante Nel: (*Kijkt in het rond*) Nou het ziet er netjes uit voor een alleenstaande man. Heb je het gezien? Hij draagt een schort. Hij was zeker in het huis aan het werk. Ik had gedacht dat je tussen je studie door ook nog voor huisvrouw zou moeten spelen, maar dat valt geloof ik reuze mee. Maar het kan geen kwaad als je ook eens je handen uit je mouwen steekt als je ziet dat het nodig is. Studeren is mooi maar een vrouw moet een vrouw blijven. Denk daar aan, kind.

Gerda: Ja, mama.

Tante Nel: Ik heb het niet zo op dat studeren, dat weet je, dat is je vaders idee. Hij heeft zijn kop gek laten maken door die schoolmeester van je. Wat moet je met al die kennis? Uitrekenen hoeveel aardappelen je moet schillen per jaar? Of hoeveel luiers je moet wassen per jaar.

Gerda: Ik kan pa helpen met zijn bedrijf.

Tante Nel: Onzin, je vader heeft zoveel ervaring, die heeft die moderne kennis niet nodig. Nee, ik heb altijd al gezegd dat het niks voor jou was. Als het nou nog bij ons in het dorp was. Maar nee, dat kan alleen in de grote stad. De grote stad met al z'n gevaren en slechte mensen. Heb je die meisjes gezien die hier rondlopen? Die zien er toch niet uit met die rare kleren aan. Maar gelukkig ben jij niet zo, anders zou ik de zenuwen hebben. En Hans is gelukkig ook een fatsoenlijke vent. Dat zit in de familie. Hij is een echte de Bruin, net als ik.

Gerda: Heeft neef Hans verkering of is hij verloofd?

Tante Nel: Niet dat ik weet. Hoezo?

Gerda: Nee zomaar. Dat wou ik weten.

Tante Nel: Je haalt je toch niets in je hoofd? Hij is je neef.

Gerda: Nee natuurlijk niet, mama.

Tante Nel: Gelukkig maar. (*Nadenkend*) Eigenlijk jammer dat het je neef is, hij zou een goede schoonzoon zijn. Een echte heer, heel fatsoenlijk. (*Zuchtend*) Maar ja, misschien loop jij ook wel eens tegen zo'n soort man aan. Maar dan liever wel een uit het dorp en niet uit de stad.

Hans: (*Op met drie kopjes koffie*) Hier is de koffie. Alstublieft, tante, Gerda, laat het je smaken.

Tante Nel: Dank je, jongen. (*Drinken onderwijl hun koffie*) Luister eens, Hans. Het is niet de bedoeling dat je voor vader en moeder gaat spelen, maar let er een beetje op dat ze op tijd naar bed gaat.

Hans: (*Verward*) Op tijd naar bed? O, ja natuurlijk. Ik zal er om denken.

Tante Nel: (*Tot Gerda*) En zal jij een beetje naar neef Hans luisteren?

Gerda: Ja, mama.

Tante Nel: Goed, als je de koffie op hebt dan kun je de koffer naar je kamer brengen. Hans zal wel vertellen welke kamer je moet hebben.

Hans: (*Verward*) Je kamer, ja eh, de trap op eerste kamer rechts. (*Haastig*) Niet de kamer links. Die eh, die is bezet. Ik bedoel die is vol. Nou ja, rommel en zo. Maar jouw kamer is ook nog niet in orde. Er ligt ook nog wat rommel in en het bed is ook niet opgemaakt.

Tante Nel: Een bed opmaken kan ze zelf wel. Ik heb nog wat met Hans te bespreken, en daarna ga ik naar huis. Kom hier en geef me een flinke kus.

Gerda: (*Gaat naar haar toe en kust haar*) Dag, mama.

Tante Nel: Dag, meisje. Tot ziens. Mama komt je gauw weer eens opzoeken. Zul je je netjes gedragen?

Gerda: Ja, mama. (*Pakt haar koffer en gaat rechts af*)

Tante Nel: Zo Hans, nou wij. Ik heb veel vertrouwen in je, anders had ik nooit mijn dochter bij jou gebracht. Het is toch een raar idee om je dochter achter te laten bij een jonge alleenstaande man. Als je maar nooit vergeet dat het je nicht is.

Hans: (*Zeer beledigd*) Maar tante, waar ziet u mij voor aan?

Tante Nel: Ik verwachtte dat je zo zou reageren, maar toch, een gewaarschuwd man telt voor twee. In ieder geval verwacht ik ook van je dat je haar een beetje in de gaten houdt. Je weet het nooit in zo'n grote stad. Er kan van alles gebeuren. Je moet haar beschermen, dat is je plicht als familie.

Hans: (*Zuchtend*) Ik zal haar in de gaten houden en beschermen. Dat beloof ik u.

Tante Nel: Goed dan kan ik met een gerust hart de terugreis

aanvaarden. Hier om de hoek heb ik een taxistandplaats gezien, ik laat me met een taxi naar het station brengen. Eerst dacht ik dat jij me wel even naar het station zou kunnen brengen, maar dan is Gerda alleen in dat grote vreemde huis. *(Neemt afscheid van Hans met een dikke zoen)* Nou jongen, bedankt voor alles en tot ziens. *(Gaat naar links)*

Hans: Tot ziens, tante Nel, en doet u oom Piet de groeten van me.

Tante Nel: Dat zal ik doen. Dag. *(Links af)*

Hans: *(Zuchtend)* Wat gebeurt er allemaal vandaag? Zo ben je alleen en zo heb je ongewild twee kostgangers. Ik ben mijn vrijheid kwijt. En ik moet nog voor kinderoppas spelen ook. *(Glimlachend)* Nou ja, het is nou niet bepaald het type meisje waar de halve stad achteraan holt.

Albert: *(Op van rechts)* Hans, ik wil wat dozen met rommel kwijt. Kan ik dat in dat andere kamertje neerzetten? Dan heb ik wat meer ruimte op mijn kamer.

Hans: *(Schrikt)* Nee, niet op dat andere kamertje. Die is bezet.

Albert: *(Verbaasd)* Bezet? Door wie?

Hans: *(Twijfelend)* Een meisje.

Albert: *(Nieuwsgierig)* Een meisje? Zo, verberg jij stiekem meisjes in je huis. Ben jij een stiekeme snoeper? Daarom had je zeker zoveel bezwaren dat ik hier kwam logeren.

Hans: *(Kwaad)* Idioot, met je stiekeme snoeper. Het is mijn nichtje.

Albert: Ja, dat zal wel. Het oude verhaaltje. Het is mijn nichtje. Alle hotels en motels zitten vol met mannen met hun nichtje. Dat valt me echt van je tegen. Kom er toch eerlijk voor uit dat je een scharreltje hebt. Daar hoeft jij je toch niet voor te schamen. Je bent nog vrijgezel.

Hans: *(Nijdig)* Het is echt mijn nichtje. Ik ben niet zo'n schuinsmarcheerder als jij. Sommige mensen hebben echt nichtjes.

Albert: *(Ongelovig)* Ja en dat van jou is een echt nichtje. Die woont en slaapt bij haar vrijgezellen oom.

Hans: Neef! Ik ben haar neef. Zij is de dochter van mijn tante Nel en oom Piet.

Albert: *(Nog steeds vol ongeloof)* En die is ineens uit de lucht komen vallen. Is ze soms van huis weggelopen? Of brengt ze hier de zomervakantie door? Of heb je misschien een ander smoesje?

Hans: Nou is het genoeg. Toen er zojuist gebeld werd, stond tante Nel voor de deur met nicht Gerda. Die studeert in de stad en tante was niet zo blij met het studentenhuus waar haar dochter een kamer had. Ze vond het nogal, hoe zal ik het zeggen, eh decadent. Te werelds, te modern. In ieder geval niet geschikt voor haar dochter. Toen kwam ze op het briljante idee om net als jij een kamer te vorderen.

En aangezien het hemd nader is dan de rok verzoek ik je om je biezen te pakken. Eén kostganger is meer dan genoeg. En tenslotte is het een meisje, die wil wat privacy, en dat gaat niet als jij daar ook een kamer hebt.

Albert: (*verontwaardigd*) Vertrouw jij me niet met jonge meisjes in de buurt? Ik ben een fatsoenlijk getrouwde man.

Hans: Behalve als er secretaresses in de buurt zijn.

Albert: Dat is gemeen. Hans, ik beloof je dat ik me heel netjes zal gedragen. Van mij zullen jij noch je nicht enige last hebben. Al is het een engel van een meid die hier door het huis loopt, ik zal haar niks in de weg leggen.

Hans: (*Lachend*) Nou, een engel is ze zeker. Een uit de negentiende eeuw. En die kleding die ze draagt, ik begrijp niet dat het nog te koop is. Hoe tante Nel het voor elkaar heeft gekregen weet ik niet, maar de moderne tijd heeft haar nog niet bereikt. En dat studeert in de stad.

Albert: Wat bedoel je? Is het zo'n tutje? Met vlechtjes in haar haar en een beugel in haar mond?

Hans: Nee, dat nog net niet, maar voor de rest is het een meisje, zoals het er voor de oorlog uit zou moeten hebben gezien.

Albert: Ga weg. Zulke meisjes bestaan toch niet meer. Als ze op de lagere school zitten, zijn het al hele dametjes.

Hans: Dat weet ik. Daarom zei ik ook, hoe m'n tante dat voor elkaar heeft gekregen, is me een raadsel. En zo onderdanig. Ja, mama, nee, mama. Geef jij neef Hans eens een handje. Ja, mama. Je krijgt er de kriebels van.

Albert: Het is haast niet te geloven. En nog ben jij bang dat ik met je nicht zal aanpappen?

Hans: Nee, dat niet. Maar zo heb ik haar ontvangen en zo wil ik haar weer afleveren. Dat is een erekwestie. Een familiebelofte. En daarom kan ik jou niet in de buurt hebben.

Albert: Je grijpt ook elke gelegenheid aan om mij hier weg te krijgen. Ik heb je toch gezegd dat je van mij geen last zult hebben. En dat nichtje laat ik heus wel met rust. Al ben ik wel benieuwd hoe ze er uitziet.

Hans: Als je haar gezien hebt dan verlang je zo naar je lieve knappe Karin dat je meteen je koffers weer gaat pakken en naar huis gaat.

Albert: Dan moet het wel heel erg zijn.

Hans: Het is heel erg. Ik heb meelij met haar. (*Nadenkend*) Ik begrijp het niet. Tante Nel is een zus van mijn vader, en mijn vader en moeder waren vrij modern voor hun leeftijd. Zelfs opa en oma waren niet zo stijf en ouderwets. En wat ik me van oom Piet kan herinneren,

die was ook niet zo.

Gerda: (*Op van rechts, ze heeft: een ware metamorfose ondergaan, make-up, moderne kleren, moderne haardracht. In een woord een stuk om te zien*) Hans, ik ben zo vrij geweest om even in het bad te gaan. Ik hoop niet dat je het erg vindt. Als je daar afspraken over wilt maken, vind ik het best. Het is niet prettig als we elkaar voor de voeten lopen. Ik zal mijn best doen om je zo min mogelijk tot last te zijn.

Hans: (*Stomverbaasd*) Gerda, ben jij dat?

Gerda: Ja, dat ben ik. Ik leg het je allemaal nog wel uit. (*Ziet Albert*) O, heb je bezoek?

Hans: Eh, ja ik heb bezoek. Dit is Albert, een vriend van mij.

Albert: (*Stelt zich voor*) Ik ben Albert, Hans zijn allerbeste vriend. Ik logeer hier ook voorlopig. We zullen elkaar vaak tegenkomen hier in huis. Hans had mij al verteld van zijn lieve knappe nicht die hier ook woont. (*Met een gemene blik naar Hans*) Maar je ziet er toch charmanter uit dan hij je heeft beschreven.

Gerda: (*Met een glimlachje naar Hans*) Dat kan ik me voorstellen. Hans, er staan wat dozen met spullen op mijn kamertje, mag ik die een ander plekje geven? Dan heb ik meer ruimte.

Hans: (*Nog steeds verbaasd*) Ja dat is goed. Zoek maar een plekje. Later zullen we het allemaal wel reorganiseren.

Gerda: Oké, dan ga ik weer. Even m'n spullen inruimen en dan zal ik voor de heren een lekker kopje koffie zetten. (*Rechts af*)

Albert: (*Schamper*) Een meisje van voor de oorlog. Heel onderdanig, ja, Hans, nee, Hans, ja, mama, nee, mama. Wat ben jij gemeen.

Hans: (*Geheel verward*) Ik wist niet dat ze, ze is ... Ik ben...

Albert: (*Kwaad*) Jij bent gewoon een vuile leugenaar, die van alles verzint om mij, je beste vriend, hier weg te krijgen. Wat valt me dat tegen van je. (*Kwaad rechts af*)

Hans: (*Valt zuchtend op de bank*) Ik begrijp er geen donder van.

DOEK **Einde eerste bedrijf**

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto